

ปัจจัยของการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานและการรับรู้
ความง่ายในการใช้งานที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัย

ส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร

**The Factors of Perceiving Security, Perceiving of Advantage on the Usage,
and the Ease Perceiving of the Usage Affecting on Making Decisions
for Purchasing Personal Protective Equipment
of Samutsakorn Citizens**

สาวิตรี โชควิวัฒนา และ ธัญนันท์ บุญอยู่

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

Sawitree Chokwiwattana and Thanyanan Boonyoo

Southeast Asia University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: a-ae_sawitree@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 2) ปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งการวิจัยนี้ได้มีรูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่ตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลจำนวน 385 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t-test, F-test และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีปัจจัยด้านอาชีพต่างกัน มีระดับการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกัน และ 2) การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน การรับรู้ความปลอดภัย และการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานร่วมกันอธิบายการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เมื่อประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่ตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลนั้นย่อมเกิดจากปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน การรับรู้ความปลอดภัย และการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานที่สามารถรับรู้ได้ถึงถึงการตัดสินใจซื้อในระดับที่เพิ่มสูงขึ้น

* วันที่รับบทความ : 17 พฤษภาคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 29 พฤษภาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 7 มิถุนายน 2567

คำสำคัญ: การรับรู้ความปลอดภัย; การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน; การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน; การตัดสินใจซื้อ

Abstract

The objectives of this study were to investigate: 1) a comparison of purchase decisions for purchasing personal protective equipment of Samutsakorn citizens, specified by personal factors; and 2) perceived security, perceived usefulness, perceived ease of use affecting on the purchase decisions for purchasing personal protective equipment of Samutsakorn citizens. This study was a quantitative study. Samples in this study were 385 Samutsakorn citizens who had purchase decisions for personal protective equipment. The research instrument was a questionnaire, which was statistically analyzed by using frequency, percentage, means, standard deviation, t-test, F-test, and multiple regression analyses.

The results of the study revealed that: 1) Samutsakorn citizens having their occupation differences had the difference of level of purchase decisions of purchasing personal protective equipment at the statistical significance of 0.05 level; whereas Samutsakorn citizens having different sex, age, status, and education level factors had no difference of levels of purchase decisions for purchasing personal protective equipment. And, 2) the perceived ease of use, perceived security and the perceived usefulness together explain the descriptive statistics of purchase decisions for personal protective equipment of Samutsakorn citizens. The results of this study showed that when Samutsakorn citizens make their purchase decisions for personal protective equipment by their perceived ease of use, perceived security, and perceived usefulness. These factors could increase their purchase decisions further.

Keyword: Perceived Security; Perceived Usefulness; Perceived Ease of Use; Purchase Decisions

บทนำ

ความปลอดภัยถือเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกของการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน การทำงานที่ต้องอาศัยเครื่องจักรหรือสารเคมี งานที่ต้องทำนอกสถานที่ และการดำเนินชีวิตประจำวันทั่ว ๆ ไปที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล (Personal Protective Equipment: PPE) เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการทำงานหรือการดำเนินชีวิตประจำวันนอกสถานที่ ซึ่งอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลได้มีหลากหลายประเภทตามการใช้งาน ไม่ว่าจะเป็นอุปกรณ์ป้องกันศีรษะ ใบหน้า ดวงตา การหายใจ มือ และเท้า โดยการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลจำเป็นต้องคำนึงถึงคุณลักษณะและความต้องการใช้งานที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการใช้งาน มีวิธีการใช้งานที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อนจนเกินไป และผลิตจากโรงงานที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ (ปิยรัตน์ ศุภสมุท, 2565) ซึ่งจังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางของประเทศไทยที่อยู่ในพื้นที่ปริมณฑลและเป็นเมืองแห่งเศรษฐกิจที่มีศักยภาพทั้งทางด้านการอุตสาหกรรม การประมง และการเกษตรกรรม โดยจากข้อมูลสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสมุทรสาครตั้งแต่ปี 2561-2563 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดสมุทรสาครมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดที่ได้มี

การขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลง เนื่องจากวิกฤตการณ์ทางการเงินโลกที่เกิดความผันผวนส่งผลกระทบต่อความต้องการสินค้าและบริการภายในประเทศและต่างประเทศที่ลดลง แต่อย่างไรก็ตามจังหวัดสมุทรสาครยังคงเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวสูงติดอันดับ 1 ใน 10 ของประเทศตลอดมา โดยโครงสร้างการผลิตหลักขึ้นอยู่กับภาคเกษตรเป็นสำคัญ โดยในปี 2563 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคนอกเกษตร จำนวน 399,774 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ 98.2 ลดลงจากปีก่อน 9,787 ล้านบาท โดยเป็นการลดลงของมูลค่าการผลิตจากสาขาการผลิตและสาขาการก่อสร้างเป็นสำคัญ สำหรับภาคเกษตรมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำนวน 7,370 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ 1.8 เพิ่มขึ้นจากปีก่อน 698 ล้านบาท และเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมเนื่องจากอยู่ในเขตปริมณฑล มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและรวดเร็ว ประกอบกับมีโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมต่อการลงทุน จึงทำให้จังหวัดสมุทรสาครได้รับความสนใจจากนักลงทุนในการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่เป็นจำนวนมากตั้งแต่ปี 2512 จนถึงปัจจุบัน โดยตั้งแต่ปี 2561-2565 มีจำนวนนายจ้างและลูกจ้างเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (จังหวัดสมุทรสาคร, 2566)

นอกจากนี้ยังพบว่า ในปี 2561-2565 จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานสูงสุด 5 อันดับแรก โดยมีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย จำนวน 28,491 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.76 ต่อปี ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานสูงสุด 5 อันดับแรกคือ วัตถุหรือสิ่งของตก บาด ทั้มแทงเป็นสาเหตุหลักของการประสบอันตราย โดยเฉลี่ย 5 ปี มีลูกจ้างประสบอันตราย จำนวน 100,724 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.90 ต่อปี ของจำนวนการประสบอันตรายทั้งหมด รองมาเป็นอุบัติเหตุที่เกิดจากวัตถุหรือสิ่งของพังทลายหล่นทับ จำนวน 68,478 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.25 ต่อปี อุบัติเหตุที่เกิดจากวัตถุหรือสิ่งของกระแทกและชน จำนวน 57,734 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.70 ต่อปี อุบัติเหตุที่เกิดจากวัตถุหรือสิ่งของหรือสารเคมีกระเด็นเข้าตา จำนวน 47,175 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.19 ต่อปี และสาเหตุสุดท้ายเกิดอุบัติเหตุจากวัตถุหรือสิ่งของหนีบและดิ่ง จำนวน 35,203 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.35 ต่อปี (กระทรวงแรงงาน, 2566) ซึ่งจากรายงานดังกล่าวสะท้อนได้ว่า สถานการณ์การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุอย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นที่สถานประกอบการ พนักงาน และประชาชนต้องให้ความสำคัญต่อการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล เพื่อป้องกันอันตรายที่เกิดจากการทำงานหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน และจากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ พบว่า Hutasoit et al. (2018) การทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมตัดสินใจได้นั้นจำเป็นต้องสร้างให้บุคคลรับรู้ถึงความปลอดภัยที่เป็นการป้องกันและคาดการณ์ภัยคุกคามที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินและชีวิตของบุคคล ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยและไม่เกิดความเสี่ยงในการสูญเสีย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายและรับประกันความปลอดภัยในระดับที่สามารถยอมรับและการตอบสนองความคาดหวังของบุคคลได้ก็จะสามารถก่อให้เกิดความสัมพันธ์เชิงบวกที่เกิดการตัดสินใจใช้ในระดับที่สูงขึ้นได้ (Paenchan & Kokkaew, 2022; Siagian et al., 2022) นอกจากนี้การศึกษา

ของ Gunawan, Ali & Nugroho (2019) ได้กล่าวว่า การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานที่เป็นความเชื่อของบุคคลในการใช้งานต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ช่วยลดเวลาในการทำงาน สร้างความสะดวกสบายให้แก่ชีวิตประจำวัน เมื่อบุคคลได้รับรู้ประโยชน์ก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะใช้และเปิดใจยอมรับในสิ่งที่เป็นประโยชน์ก็จะส่งผลให้เกิดการรับรู้ที่นำไปสู่การตัดสินใจนำมาใช้ประโยชน์นั้น ๆ ได้ (Ellitan & Prayogo, 2022; Lubis, Rini & Fadli, 2022) และ Asnawati et al. (2022) ได้กล่าวว่า การรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับวิธีการที่สามารถนำมาใช้งานได้ง่าย โดยที่ผู้ใช้ไม่ต้องใช้ความพยายามมากในการใช้งานและสามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เมื่อได้เข้าไปใช้งานได้ตลอดเวลา ก็จะสามารถทำให้ผู้ใช้เกิดการตัดสินใจในการซื้อของนั้น ๆ มาใช้งานได้มากขึ้นเช่นกัน (Puspitasari & Widyasari, 2023; Selfia & Adlina, 2023)

ดังนั้นจากประเด็นดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยศึกษาถึงปัจจัยของการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อสามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาประกอบเป็นความรู้กับผู้ที่ศึกษาด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมให้สามารถนำมาประยุกต์และปรับใช้ในการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจศึกษา และสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญและมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากการไม่สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำผลการวิจัยที่ได้มาให้ความรู้กับพนักงานในองค์กรหรือประชาชนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทำให้เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลในระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาถึงปัจจัยของการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร โดยการศึกษาทั้งหมดนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่มีขั้นตอนการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาประชากรที่เป็นประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่ตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมกับประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2567 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่ตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคล จำนวน 385 ตัวอย่าง ตามแนวคิดของ Cochran (1977) ที่เป็นแนวทางหนึ่งในการกำหนดตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณที่เป็นการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้เกิดความผิดพลาดคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ ± 5 ส่วนวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ที่ใช้การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

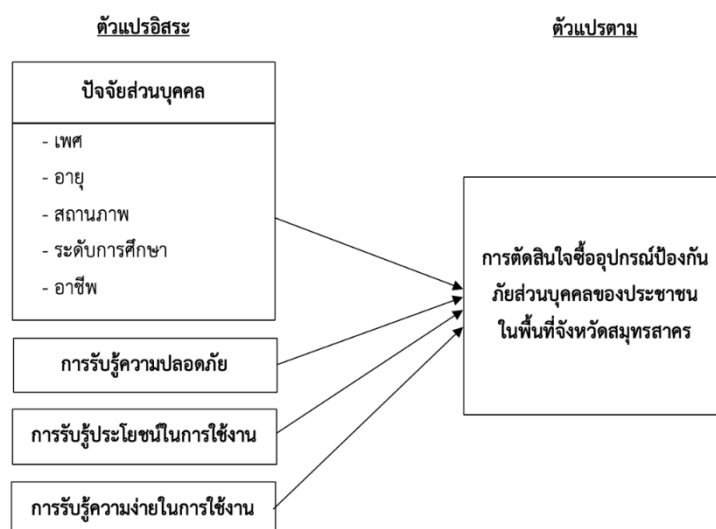
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบ่งเป็น 5 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ ซึ่งเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อคำถาม 5 ข้อ โดยให้เลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียวที่เป็นจริงมากที่สุด ส่วนที่ 2-5 เป็นแบบสอบถามที่ประเมินการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน และการตัดสินใจซื้อ ซึ่งแบบสอบถามในส่วนที่ 2-5 จะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของ Likert (1932) ส่วนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) รายข้อเพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปรที่ต้องการวัด โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 มาเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้อยู่ที่ 0.67-1.00 และหลังจากที่ได้ทำการหาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือด้วยการไปทดลองใช้ 30 ชุด กับประชากรที่มีคุณลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ของแต่ละตัวแปรควรมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้อยู่ระหว่าง 0.939-0.973

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการเข้าไปเก็บแบบสอบถามตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชน และจากกลุ่มคนหลากหลายอาชีพที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร โดยมีขั้นตอนดำเนินงานดังต่อไปนี้ คือ (1) การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นไปตามความจริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เป็นผู้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และการเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำในระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน พ.ศ. 2567 ได้แบบสอบถามจำนวน 385 ฉบับ และ (2) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามลงรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาทั้งหมดในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากแบบสอบถามมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูลที่แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์สถิติพรรณนา เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่ตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลด้วยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ใช้อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับของการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน และการตัดสินใจซื้อด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการแปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ เพื่อสรุปและอธิบายลักษณะของตัวแปร และส่วนที่ 2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยใช้การทดสอบค่า t-test และการทดสอบค่า F-test และเมื่อทดสอบด้วยสถิติแล้วปรากฏว่า มีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Post Hoc Comparison) ด้วยวิธีของ LSD และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือคุณลักษณะของข้อมูล 2 ประเภท เพื่อนำผลของความสัมพันธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์นี้ไปใช้พยากรณ์ค่าตัวแปรหรือคุณลักษณะของข้อมูล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ) ตัวแปรการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน และการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ได้กรอบแนวความคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยนี้สามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ความปลอดภัยมีผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานมีผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 4 การรับรู้ความง่ายในการใช้งานมีผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี มีสถานภาพโสด มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี และมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง มีจำนวน 307 คน คิดเป็นร้อยละ 79.74 และประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครมีความคิดเห็นการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน และการตัดสินใจซื้อที่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01, 4.14, 3.98 และ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.777, 0.771, 0.720 และ 0.685 ตามลำดับ ซึ่งการวิจัยนี้สามารถแสดงผลการวิจัยที่ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งสามารถนำเสนอผลได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	t/F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน
เพศ	0.353	0.724	ไม่แตกต่างกัน
อายุ	1.340	0.255	ไม่แตกต่างกัน
สถานภาพ	0.156	0.855	ไม่แตกต่างกัน
ระดับการศึกษา	2.490	0.060	ไม่แตกต่างกัน
อาชีพ	7.268	0.000***	แตกต่างกัน

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลโดยรวมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีเพศ อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลโดยรวมที่ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพบความแตกต่างทางปัจจัยด้านอาชีพ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบรายคู่ต่อไปที่ปรากฏได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามอาชีพ

การตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ ป้องกันภัยส่วนบุคคล	อาชีพ				
	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัทเอกชน /รับจ้าง	ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	อื่น ๆ
โดยรวม					
นักเรียน/นักศึกษา		0.579*	0.030	-0.090	0.171
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ			-0.549*	-0.669*	-0.409
พนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้าง				-0.121	0.140
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย					0.261
อื่น ๆ					

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า (1) ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษามีระดับการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลมากกว่าประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (2) ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีระดับการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลน้อยกว่าประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รับจ้างและอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งสามารถแสดงผลการวิจัยได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ

ตัวแปร	PD	PS	PU	PE
PD	1	0.728**	0.681**	0.808**
PS		1	0.777**	0.811**
PU			1	0.742**
PE				1

หมายเหตุ – (PD หมายถึง การตัดสินใจซื้อ, PS หมายถึง การรับรู้ความปลอดภัย, PU หมายถึง การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน, PE หมายถึง การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน) (** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01)

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า การรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้งานและการตัดสินใจซื้อมีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.681-0.811 ซึ่งการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเองแล้ว พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ขั้นที่ 2 การวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เป็นการหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไปและตัวแปรตาม

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ

	B	Std. Error	Beta	t	Sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	0.884	0.119		7.424	0.000		
การรับรู้ความปลอดภัย (PS)	0.133	0.049	0.151	2.693	0.007	0.274	3.654
การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน (PU)	0.108	0.043	0.122	2.500	0.013	0.360	2.780
การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (PE)	0.567	0.050	0.595	11.332	0.000	0.310	3.226

หมายเหตุ - $R = 0.821$, $R^2 = 0.674$, Adjusted $R^2 = 0.671$, $F = 262.47$ Sig. = 0.000 (* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05)

จากตารางที่ 4 สามารถอธิบายตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครได้ คือ การพิจารณาความเหมาะสมของสมการการถดถอยพหุคูณ พบว่า

ค่า R เท่ากับ 0.821 ซึ่งค่า R ดังกล่าวเข้าใกล้ 1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กัน โดยมีสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ (R^2) ที่สามารถอธิบายความผันแปรของปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานได้ร้อยละ 67.40 ส่วนค่า F เท่ากับ 262.47 ที่แสดงให้เห็นว่า การถดถอยพหุคูณมีสัดส่วนที่อธิบายการเปลี่ยนแปลงของการตัดสินใจใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลได้มากกว่าสัดส่วนที่อธิบายไม่ได้ถึง 262.47 เท่า นอกจากนี้ค่า Sig ได้เท่ากับ 0.000 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานอย่างน้อย 1 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครได้เช่นกัน และเมื่อพิจารณาตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานตามค่า Tolerance พบว่า ค่าที่ได้อยู่ที่ 0.274-0.360 ที่มีค่าไม่เข้าใกล้ 0 และค่า VIF ของตัวแปรอิสระมีค่าอยู่ที่ 2.780-3.654 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานไม่พบปัญหาสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณต่อไป

ผลการวิเคราะห์สถิติการถดถอยพหุคูณ พบว่า ตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน และการรับรู้ความง่ายในการใช้งานสามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของการตัดสินใจใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครได้ ร้อยละ 67.40 ($R^2=0.674$) โดยพบว่า ปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครได้ คือ ปัจจัยการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน (PU) การรับรู้ความปลอดภัย (PS) และการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (PE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระที่มีอำนาจในการทำนายการตัดสินใจใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครได้ดีที่สุด คือ ปัจจัยการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ($\beta=0.595$) รองลงมา คือ การรับรู้ความปลอดภัย ($\beta=0.151$) และการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน ($\beta=0.122$)

โดยสามารถเขียนอยู่ในรูปของสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\hat{P} = 0.884 + 0.567 (PE)^* + 0.133 (PS)^* + 0.108 (PU)^*$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ว่า เปรียบเทียบการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีปัจจัยด้านอาชีพต่างกัน มีระดับการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่มีปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพ และระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลที่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครที่ซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลที่มีอาชีพแตกต่างกัน จึงมีการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยในหลากหลายรูปแบบ เนื่องจากอาชีพของประชาชนมีความหลากหลาย จึงทำให้การตัดสินใจที่ต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลเกิดความหลากหลายกันไปตามสภาพแวดล้อมของการปฏิบัติงาน โดยสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของวุฒิชัย ยังปรารงค์ (2566) ที่พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีระดับการตัดสินใจซื้อสินค้าอุปโภคที่แตกต่างกัน โดยอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีระดับการตัดสินใจซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคโดยรวมน้อยกว่าระดับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ขณะเดียวกันการศึกษาของคริสต์มาส พวงมาลัย (2566) ที่พบว่า ประชาชนที่มีอายุ สถานภาพ และระดับการศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน และการศึกษาของรัตนานามดิษฐ์ และธัญนันท์ บุญอยู่ (2566) ที่พบว่า เพศ อายุ และระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีระดับการตัดสินใจซื้อสินค้าในกลุ่มเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับที่ไม่แตกต่างกัน

2. จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ว่า ปัจจัยการรับรู้ความปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน การรับรู้ความง่ายในการใช้งานที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน การรับรู้ความปลอดภัย และการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานร่วมกันอธิบายการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาครส่วนใหญ่มีการสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันภัยทุกครั้ง เมื่อปฏิบัติงานในสถานที่ทำงาน จึงทำให้เห็นได้ว่าประชาชนมีความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยได้เป็นอย่างดีและรับรู้ได้ถึงประโยชน์ที่เชื่อว่า สามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากความรุนแรงได้ และสามารถลดการบาดเจ็บที่เกิดจากการปฏิบัติงานได้ ประกอบกับอุปกรณ์ป้องกันภัยมีความง่ายในการใช้งาน จึงทำให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลมาใช้ในระดับที่สูงขึ้น โดยสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Hutasoit et al. (2018) ที่พบว่า การรับรู้ความปลอดภัยที่เป็นการป้องกันและคาดการณ์ภัยคุกคามที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินและชีวิตของบุคคล (Paenchan & Kokkaew, 2022) สามารถก่อให้เกิดพฤติกรรมการตัดสินใจที่จะทำให้เกิดความปลอดภัยในระดับที่สูงขึ้น (Siagian et al., 2022) เช่นเดียวกับการศึกษาของ Gunawan, Ali & Nugroho (2019) ที่พบว่า การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานอย่างแท้จริงจะทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะใช้และเปิดใจยอมรับในสิ่งที่เป็นประโยชน์ก็จะส่งผลให้เกิดการรับรู้ที่นำไปสู่การตัดสินใจนำมาใช้ประโยชน์นั้น ๆ ได้ (Lubis, Rini & Fadli, 2022) และการศึกษาของ Asnawati

et al. (2022) ที่พบว่า การรับรู้ความง่ายในการใช้งานจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เมื่อได้เข้าไปใช้งานและจะทำให้ผู้ใช้เกิดการตัดสินใจในการซื้อของนั้น ๆ มาใช้งานเช่นกัน (Selfia & Adlina, 2023)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการศึกษาพบว่า ควรให้ความสำคัญกับการรับรู้ความปลอดภัย เพราะการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลเป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งจากการทำงาน และการอยู่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยง โดยสถานประกอบการ หรือหน่วยงานต่าง ๆ ควรมีการอบรมถึงการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยในสถานปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจถึงความปลอดภัยที่จะได้รับการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลได้อย่างถูกต้อง

1.2 จากผลการศึกษาพบว่า ควรให้ความสำคัญในเรื่องของการรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน ควรคำนึงถึงประโยชน์ที่ประชาชนควรได้รับจากการใช้งานอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลเป็นอันดับแรก เพื่อให้ผู้ใช้งานรับรู้ว่าจะได้ประโยชน์เมื่อใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยเพราะจะสามารถลดความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงแรงได้

1.3 จากผลการศึกษาพบว่า ควรให้ความสำคัญกับการรับรู้ความง่ายในการใช้งาน เพราะ เมื่อประชาชน หรือ ผู้ใช้งาน ได้รับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลแล้วสามารถค้นหาข้อมูลของสินค้าได้อย่างง่ายดายยิ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกอยากใช้งาน หรือเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการใช้งานมากยิ่งขึ้น

1.4 จากผลการศึกษาพบว่า ควรคำนึงถึงคุณภาพของวัสดุที่ใช้ผลิต และราคาที่เหมาะสม ต้องไม่แพงเกินไปสามารถจ่ายได้อย่างรู้สึกถึงความคุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไป เพราะเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการตัดสินใจซื้ออุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชน หรือผู้ใช้งาน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจซื้อสินค้าอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลของประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร โดยการศึกษาในครั้งต่อไปควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องความเข้าใจที่มีเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลในประชาชนทั่วไปมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ทราบถึงความรู้ ความเข้าใจ และความหมายในทัศนคติของประชาชน

2.2 การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเพิ่มเติมแบบสอบถามด้วย หัวข้อ คุณรู้จักอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลหรือไม่ เพื่อให้ทราบข้อมูลของการรับรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลได้อย่างชัดเจนมาก

ยิ่งขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาบุคลากร รวมถึงประชาชนทั่วไป และนำมาประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักและตระหนักถึงประโยชน์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลได้ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงแรงงาน. (2566). สถานการณ์การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานปี 2561-2565. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2567. แหล่งที่มา https://www.ohswa.or.th/attachments/view/?attach_id=359766.
- คริสต์มาส พวงมาลัย. (2566). ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้ระบบการให้บริการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ของประชาชนในพื้นที่เขตบางแค กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.
- จังหวัดสมุทรสาคร. (2566). รายงานจังหวัดสมุทรสาคร. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2567, จาก https://www.samutsakhon.go.th/_new/files/com_news_devpro1/2023-02_d2eb329e2082486.pdf.
- ปิยรัตน์ ศุภสมุทร. (2565). หลักการเลือกใช้อุปกรณ์เซฟตี้. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2567, จาก https://www.v-servelogistics.com/media/vserve2017/file_pdf/22060545254_NA-MAY2022-Piyarat.sep21.pdf.
- รัตนา นามดิษฐ์ และธัญนันท์ บุญอยู่. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติการเลือกซื้อและการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. *วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. 6 (3), 86-101.
- วุฒิชัย ยังปรารค์. (2566). ปัจจัยภาพลักษณ์ตราสินค้าที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์.
- Asnawati, M., Nadir, M., Wardhani, W., & Setini, M. (2022). The effect of perceived ease of use, electronic word of mouth and content marketing on purchase decision. *International Journal of Data and Network Science*, 6(1), 81-90.
- Cochran, W. G. (1977). *Sampling techniques*. (3rd ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Ellitan, L., & Prayogo, C. (2022). Increasing online purchase through perceived usefulness, perceived risk and perceived ease of use. *EKOMA: Journal Ekonomi, Manajemen, Akuntansi*. 1 (2), 261-270.
- Gunawan, F., Ali, M. M., & Nugroho, A. (2019). Analysis of the effects of perceived ease of use and perceived usefulness on consumer attitude and their impacts on purchase decision on PT Tokopedia in Jabodetadek. *EJBMR, European Journal of Business and Management Research*. 4 (5), 1-6.
- Hutasoit, J. P., Wahab, Z., Hanafi, A., & Shihab, M. S. (2018). The effect of trust, security, quality of service and perceived risks on online purchasing decisions. *Saudi Journal of Business and Management Studies*. 3 (12), 1384-1393.

- Likert, R. A. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of Psychology*, 22 (140), 1-55.
- Lubis, M. F. R., Rini, W. S., & Fadli, M. (2022). The effect of promotion, perceived ease of use, and perceived usefulness on purchase decisions of Bni Tapcash E-Toll cards and the intention to purchase as an intervening variable (Case study on MKTT Toll Road users). *International Journal of Research and Review*, 9 (8), 259-274.
- Paenchan, T., & Kokkaew, P. (2022). Technology acceptance affecting purchase decisions form food delivery by mobile phone application of consumers in Phra Nakhon Si Ayutthaya, Thailand. *PSAKU International Journal of Interdisciplinary Research*, 11 (1), 16-24.
- Puspitasari, D., & Widyasari S. (2023). The influence of trust, ease of use, and online consumer review on consumer purchase decisions (Study on Tik Tok Shop users in Rembang City). *Jurnal Ekonomi*, 12 (3), 1297-1304.
- Selfia, S., & Adlina, H. (2023). Effect of price, perceived easy of use, e-wom on purchase decision of Tiktok ship in medan. *Journal Boas: Business, Economics, Accounting and Management*, 1 (1), 110-119.
- Siagian, H., Tarigan, Z. J. H., Basana, S. R., & Basuki, R. (2022). The effect of perceived security, perceived ease of use, and perceived usefulness on consumer behavioral intention through trust in digital payment platform. *International Journal of Data and Network Science*, 6 (1), 861-874.